

οι στρουθοκάμηλοι της «νότιας κύπρου» (διάλογος)

Χρήστος Ηλιάδης

Η προσπάθεια διεξαγωγής ενός πραγματικού διαλόγου με την «Εργατική Δημοκρατία» πάνω στο «Κυπριακό» αποτελεί, στην καλύτερη περίπτωση εξάσκηση ματαιοπονίας, στη δε χειρότερη σκέτο μαζοχισμό. Από πλευράς μου δηλώνω ότι (για λόγους αυτοσεβασμού μεταξύ άλλων) δεν έχω πρόθεση να συνεχίσω άλλο πέρα απ' αυτό το σημείωμα μου (η σύνταξη δικαιολογημένα μου επέβαλε 1,500 λέξεις ανώτατο όριο σαν απάντηση μου στο τελευταίο [17σέλιδο δακτυλογραφημένο](#) άρθρο της ΕΔ). (1)

Δεν έχω ούτε τον χρόνο, ούτε την διάθεση να παίζω τον ρόλο του «agent provocateur» μιας πολιτικής ομάδας που έχει χάσει τα στοιχειώδη σημεία προσανατολισμού. (το λιγότερο που μπορεί κάλλιστα να αυτορεζιλεύεται χωρίς τον δικό μου «ερεθισμό».

Ο διάλογος όμως αυτός δεν ήταν και τόσο άχρηστος όσο φαίνεται. Υποβλήθηκε στο να μάθουμε ότι οι στρουθοκάμηλοι δεν συναντώνται κατ' αποκλειστικότητα σε νοτιότερα γεωγραφικά πλάτη. Στρουθοκάμηλοι συναντώνται λοιπόν και στην «νότια» Κύπρο! (προσέξτε το «νότια» Κύπρος που χρησιμοποιεί η ΕΔ).

Έτσι τα πιο καυτά πολιτικά προβλήματα μπορούν να λυθούν με μια μονοκοντυλιά. Χώνοντας το κεφάλι σου στη άμμο όλα τα ζοφερά προβλήματα εξαφανίζονται ως δια μαγείας!

Θα αρκεσθώ λοιπόν σε μια σταχυολόγηση ορισμένων μαργαριταριών που περιέχονται στο τελευταίο άρθρο της ΕΔ («Τα αυτονόητα του σοσιαλπατριωτισμού») που [δημοσιεύεται σ' άλλες σελίδες αυτού του τεύχους](#):

Μαργαριτάρι 1:

«Στην πραγματικότητα όμως, (η Κύπρος) δεν είναι θύμα του ιμπεριαλισμού, αλλά ιμπεριαλιστική η ίδια ακόμα και θύτης».

Αυτό πια κι αν είναι αποκάλυψη! Μεταξύ του 1960 - 1988, προχωρημένη εποχή ιστορικής παρακμής του καπιταλιστικού συστήματος (ιμπεριαλισμός) ο καπιταλισμός μπορεί ακόμα να αναπτύσσει τις παραγωγικές δυνάμεις παίρνοντας τις από την αποικιακή υπανάπτυξη για να τις μεταμορφώσει σε είκοσι χρόνια (!!) σε «περιφερειακές» ιμπεριαλιστικές δυνάμεις!!! Ατράνταχτο επιχείρημα της πιο πάνω «αποκάλυψης» είναι η εδραίωση δύο Κυπριακών εταιρειών προσφοράς υπηρεσιών στο χώρο της Μ. Ανατολής: του Παρασκευαΐδη και του ΚΕΜΑ! Βαφτίζοντας της Κύπρο «ιμπερια-λιστική» (sic) δύναμη, ή «διαμά-χη» (κατοχή, διχοτόμηση) μετατρέπεται σ' ενδοιμπεριαλιστική διαμάχη και έτσι η ΕΔ βολεύεται θαυμάσια με τη Λενινιστική θέση περί ουδετερότητας σε περίπτωση ενδοιμπεριαλιστικών συγκρούσεων. Έξυπνο δεν είναι;

Ταυτόχρονα η ΕΔ θα πρέπει να σιγουρεύτηκε ότι δεν υπάρχουν Ιρλανδικές και Παλαιστινιακές εταιρείες στην Μ. Ανατολή κι έτσι χωρίς πρόβλημα υποστηρίζει τον αγώνα των Ιρλανδών και Παλαιστινίων!

Κατά τ' άλλα η ΕΔ μας παραθέτει και σχετική υποσημείωση σε αναφορά του Λένιν σχετικά με τις «μικρές» ιμπεριαλιστικές δυνάμεις των αρχών του 20ου αιώνα!! (Ελβετία, Βουλγαρία, εποχή των Βαλκανικών πολέμων).

Η Κύπρος λοιπόν, χώρα της οποίας η οικονομία εξαρτάται από τον τουρισμό είναι ιμπεριαλιστική δύναμη!! Το ότι η ΕΔ δεν έχει πάρει το βραβείο Νόμπελ Οικονομίας γι' αυτή την συνταρακτική αποκάλυψη, αποτελεί σκέτη αδικία!

Μαργαριτάρι 2:

**«...«Δικαίωμα αυτοδιάθεσης του Κυπριακού λαού;» «Εθνική ανεξαρτησία;»
«Εθνικοαπελευθερωτικός στόχος»;**

Αυτά είναι παραμύθια για μικρά παιδιά, για «εθνι-κά» απογοητευμένους μικροαστούς εθνικιστές και σοσιαλπατριώτες. Ολ' αυτά τέλειωσαν πολλά χρόνια πριν, σχεδόν εδώ και τρεις δεκαετίες».

Για όσους βλάχους δε το κατάλαβαν λοιπόν, εδώ και τριάντα χρόνια ο Κυπριακός λαός στο σύνολο του είναι πραγματικά ανεξάρτητος (τόσο από το σφιχταγκάλισμα των «μητέρων-πατρίδων» όσο και από τον Βρετανικό λέοντα), «κυρίαρχος» της μοίρας του (χωρίς κυρίαρχες Αγγλικές βάσεις και «εγγυητές») και έχει το πιο δημοκρατικό (δοτό) σύνταγμα στον κόσμο (που δεν θεσμοθετεί τη διάσπαση του Κυπριακού λαού). Εξάλλου το σύνταγμα αυτό, ως γνωστό σε καμμία χώρα δεν παραχωρεί δικαίωμα μονομερούς στρατιωτικής επέμβασης. Αλλά κι αν υπήρχε τέτοιο «δικαίωμα» κανένας μέχρι σήμερα δεν το εξάσκησε, και η διχοτόμηση, προσφυγοποίηση, κατοχή, εθνικισμός, συμβαίνουν σε κάποιο άλλο δύστυχο λαό, πάντως όχι στη Κύπρο!

Όσο για εκείνο τον λαμπρό υπουργό αποικιών Λένοξ Μπόιντ που το 1956 εξάγγειλε στην Αγγλική βουλή τις προθέσεις για διχοτόμηση της Κύπρου, για μετακίνηση πληθυσμών και δημιουργία «εθνικά αμιγών» περιοχών (βλέπε χάρτη) πόσο τον παρεξηγήσαμε! Για το καλό των Κυπρίων εργαζομένων γνοιαζόταν ο άνθρωπος! Εξάλλου ως γνωστό η ΕΔ λέει στους κακόπιστους ότι η διχοτόμηση, προσφυγοποίηση κ.λ.π. είναι αντιδραστικά μόνο μέχρι τη στιγμή της υλοποίησης τους! Μετά πάει, τελειώνει πια, γίνεσαι συνένοχος του ιμπεριαλισμού αν επιχειρήσεις ανατροπή του ιμπεριαλιστικού στάτους-κβό!!! Αν η διχοτόμηση άρχισε διασπώντας πρώτα-πρώτα την ενότητα της ίδιας της Κυπριακής εργατικής τάξης, των συνδικαλιστικών και πολιτικών οργανώσεων της, δεν είναι παρά ψιλο-λεπτομέρειες. Είπαμε, ότι έγινε, έγινε! (Ρε παιδί μου, αυτός ο Κληρίδης να μην αφήνει κανένα άλλο να πρωτοτυπήσει σ' αυτό τον τόπο!).

Το ότι οι «διεθνιστικές» εξαγγελίες του Λένοξ Μπόιντ υλοποιήθηκαν τριάντα χρόνια αργότερα, χρησιμοποιώντας τους Τ/Κ σαν μέσο και σαν πρόφαση, πάλι ψιλολεπτομέρειες είναι!

Όσο για την Γερμανία (στην οποία αναφέρεται η ΕΔ) είναι κεντρικό σύνθημα των διεθνιστικών επαναστατικών οργανώσεων η ενοποίηση της Γερμανίας, ενάντια στη διχοτόμηση που επέβαλαν οι συμφωνίες Γιάλτας-Πότσδαμ. Οι «ηλίθιοι» λοιπόν που υποστηρίζουν την ενοποίηση της Γερμανίας σαν το «κλειδί» της Ευρωπαϊκής Επανάστασης, «αγνοούν» τον ολοφάνερα ιμπεριαλιστικό χαρακτήρα του ενός από τα σημερινά δύο Γερμανικά κράτη!

From:
<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:
https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:entostonteixon:no_41:iliadis&rev=1597148842

Last update: 2025/04/20 19:47

